

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและซ้อมเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมภันธ์กับการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทของประชาชื่นในจังหวัดอุบลราชธานีครั้งนี้ ครอบคลุมสาระสำคัญค้างๆ คือ วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลการวิจัย และซ้อมเสนอแนะ ดังมีรายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาความสัมภันธ์ระหว่างปัจจัยหัวนstanสถานภาพส่วนตัว ปัจจัยหัวเเทรยฐกิจและสังคม ปัจจัยหัวนstanการคิดท่อสื่อสาร และปัจจัยหัวนstanกลุ่มเหตุผลของบุคคลกับการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทของประชาชื่น
- เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทของประชาชื่น

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ให้แก่ ประชาชื่นที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตบริการของโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท ของจังหวัดอุบลราชธานี 10 แห่ง จำนวน 397 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามประกอบการสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ และแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยแบ่งเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นค่า距始มีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยหัวนstanสถานภาพส่วนตัว อันให้แก่ เนต อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา สถานะในครอบครัว มีจำนวนห้าหมก 5 ช้อ และมี

ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบ (Check-list) คือเป็นค่าตามมีค่าตอบให้ผู้ตอบเลือกตอบ
ความความเป็นจริง

ตอนที่ 2 เป็นค่าตามเกี่ยวกับปัจจัยห้านเศรษฐกิจและสังคม อันได้แก่ ท่าสนา^๑
จำนวนที่กินทำกิน อาชีวะหลัก อาชีพรอง จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้เฉลี่ยต่อ^๒
เดือน ค่าแผ่นงหางสังคมในหมู่บ้าน การเป็นสมาชิกกลุ่มหางสังคม มีจำนวนห้องน้ำ ๘ ห้อง^๓
และมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบ (Check-list) เช่นเดียวกับตอนที่ ๑

ตอนที่ ๓ เป็นค่าตามเกี่ยวกับปัจจัยห้านการติดต่อสื่อสาร อันได้แก่ การสื่อสาร
ระหว่างบุคคล จำนวน ๑๐ ช้อ วิธีการสื่อสารมวลชน จำนวน ๑๐ ช้อ ตอนที่ ๓ นี้มี
ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale)

ตอนที่ ๔ เป็นค่าตามเกี่ยวกับปัจจัยห้านเหตุผลของบุคคลที่ทำให้เข้าร่วมในโครงการฯ
อันได้แก่ เป้าหมาย ความเชื่อความคาดหวัง แรงเสริม โอกาส ความสามารถ
การสนับสนุน มีจำนวนห้องน้ำ ๑๒ ห้อง และมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า
(rating scale) เช่นเดียวกับตอนที่ ๓

ตอนที่ ๕ เป็นค่าตามเกี่ยวกับการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้าน^๔
ในเชิงชั้บทองประชาชั้น ตอนนี้แบ่งออกเป็น ๒ ห้าน คือ ห้านให้การสนับสนุนช่วยเหลือ^๕
โครงการฯ จำนวน ๑๘ ช้อ และห้านการรับบริการจากโครงการฯ จำนวน ๑๗ ช้อ ตอน
ที่ ๕ นี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale)

ตัวแปรที่นำมาศึกษาในการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

1. ตัวแปรอิสระ มีจำนวนห้องน้ำ ๖๙ ตัวแปร จากปัจจัยต่าง ๆ ๔ ห้าน ดังนี้
 - 1.1 ตัวแปรในปัจจัยห้านสถานภาพส่วนตัว จำนวน ๑๐ ตัวแปร
 - 1.2 ตัวแปรในปัจจัยห้านเศรษฐกิจและสังคม จำนวน ๒๗ ตัวแปร
 - 1.3 ตัวแปรในปัจจัยห้านการติดต่อสื่อสาร จำนวน ๒๐ ตัวแปร

1.4 ตัวแปรในปัจจัยห้านเหตุผลของบุคคลที่ทำให้เข้าร่วมในโครงการฯ จำนวน 12 ตัวแปร

2. ตัวแปรตาม ให้แก่การเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทของประชาชน โดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.1 การเข้าร่วมในห้านในการสัมสนับปัชยเหลือโครงการฯ

2.2 การเข้าร่วมในห้านการรับบริการจากโครงการฯ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และผู้ช่วยวิจัย 5 คน โดยขอความร่วมมือจาก กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ของหมู่บ้านที่อยู่ในเขตบริการของโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท ดำเนินการสัมภาษณ์ระหว่างวันที่ 6 พฤศจิกายน 2530 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2530 เก็บรวบรวมแบบสอบถามให้สมบูรณ์และครบถ้วนทั้ง 397 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาทักษอบความตัดต่อประส่งกึ่งกล่าวข้างต้น ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์-สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณแบบเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression) โดยอาศัยเครื่องคอมพิวเตอร์ที่สถาบันมหิดลฯ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ประสานมิตร ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปของ SPSS - X แล้วนำเสนอด้วยตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ในการสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยได้แยกสรุปเป็น 3 ตอน คือ ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในปัจจัยทั้ง 4 ห้าน กับการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทของกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณ

เพื่อหาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้มีบ้านในเขตชนบท ของกลุ่มตัวอย่าง ดังรายละเอียดที่จะนำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย จำนวน 255 คน หรือร้อยละ 64.2 และ เป็นหญิง จำนวน 142 คน หรือร้อยละ 35.8
2. กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีอายุโดยเฉลี่ยแล้วประมาณ 37 ปี ($\bar{x} = 37.073$)
3. สถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากแต่งงานแล้ว คือมีจำนวน 316 คน หรือร้อยละ 79.6 โสดมีจำนวน 61 คน หรือร้อยละ 15.4 หม้าย 16 คน หรือ ร้อยละ 4 และหย่าร้าง 4 คน หรือร้อยละ 1
4. ในด้านการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนมากจบปั้นประถมศึกษา คือร้อยละ 89.7 รองลงมาได้แก่จบชั้นมัธยมศึกษา ร้อยละ 7.1 และจบสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษา ร้อยละ 2.5 ส่วนผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา มีร้อยละ 0.8
5. กลุ่มตัวอย่างมีสถานะเป็นหัวหน้าครอบครัว จำนวน 174 คน หรือร้อยละ 43.8 เป็นสามาชิกในครอบครัว จำนวน 126 คน หรือร้อยละ 31.7 และเป็นแม่บ้าน จำนวน 97 คน หรือร้อยละ 24.4
6. เกี่ยวกับศาสนา กลุ่มตัวอย่างหัวหมกนัมถือศาสนาพุทธ
7. กลุ่มตัวอย่างส่วนมาก คือร้อยละ 45.8 มีปริมาณที่คินทำกิน 20 ไร่ขึ้นไป รองลงมาคือร้อยละ 20.2 มีปริมาณที่คินทำกิน 16 ไร่ถึง 20 ไร่ ร้อยละ 11.8 มีปริมาณที่คินทำกิน 5 ไร่ ถึง 10 ไร่ ร้อยละ 10.6 มีปริมาณที่คินทำกิน 11 ไร่ ถึง 15 ไร่ ร้อยละ 2.5 มีปริมาณที่คินทำกิน น้อยกว่า 5 ไร่ และร้อยละ 9.1 ไม่มีที่คินทำกินเป็นของคนเอง

8. อาชีวหลักของกลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเกษตรกรรม คือมีจำนวน 329 คน หรือร้อยละ 82.9 รองลงมาคืออาชีพ รับจ้างทั่วไป ห้าขาย และรับราชการ คือมีจำนวน 31 24 13 คน หรือร้อยละ 7.8 ร้อยละ 6 และร้อยละ 3.3 ตามลำดับ

9. ส่วนอาชีพรองของกลุ่มตัวอย่างส่วนมาก จะรับจ้างทั่วไป คือมีจำนวน 141 คน หรือร้อยละ 35.5 รองลงมาให้แก่ ห้าขาย จำนวน 73 คน หรือร้อยละ 18.4 เกษตรกรรม จำนวน 39 คนหรือร้อยละ 9.8 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีอาชีพรอง มีจำนวนห้าหมก 144 คน หรือร้อยละ 36.3

10. จำนวนสมาชิกในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง มีประมาณครอบครัวละ 6 คน ($\bar{x} = 6.076$)

11. รายได้เฉลี่ย/เดือนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าส่วนมากมีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท

12. กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีค่าเหนื่อยทางสังคมในหมู่บ้าน มีจำนวน 224 คน หรือ ร้อยละ 56.4 เป็นบุคคลที่มีค่าเหนื่อยทางสังคม จำนวน 173 คน หรือร้อยละ 43.6 เมื่อ จำแนกตามค่าเหนื่อยทางสังคม กลุ่มตัวอย่างเป็นกรรมการห้วยนาหมู่บ้านมากที่สุด คือมีจำนวน 64 คน หรือร้อยละ 16.1 รองลงมาให้แก่ หัวหน้าศูนย์บ้าน จำนวน 37 คน หรือร้อยละ 9.3 กรรมการศึกษา จำนวน 36 คน หรือร้อยละ 9.1 กรรมการสภาน้ำดิน จำนวน 17 คน หรือร้อยละ 4.3 ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 10 คน หรือร้อยละ 2.5 และกำนัน จำนวน 9 คน หรือร้อยละ 2.3

13. การเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เป็นสมาชิกกลุ่ม เกษตรกรรมมากที่สุด คือร้อยละ 25.9 รองลงมาให้แก่กลุ่มลูกเลือดชาวบ้าน ร้อยละ 15.4 กลุ่มไทยอาสาป้องกันชาติ (ทส.ปช.) ร้อยละ 13.9 กลุ่มแม่บ้าน ร้อยละ 11.3 กลุ่ม เยาวชน ร้อยละ 9.1 กลุ่มอาสาสมัคร (อ.ส.) ร้อยละ 7.8 และกลุ่มสครี ร้อยละ 5.5 ส่วนผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมใด ๆ มีร้อยละ 11.1

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในปัจจัยทั้ง 4 ห้าน คือ ห้านสถานภาพส่วนตัว ห้านเหตุการณ์กิจและสังคม ห้านการคิดต่อสื่อสาร และห้านเหตุผลของบุคคลกับการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 2 นี้ผู้วิจัยจะสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ลักษณะ คือ การเข้าร่วมในห้านให้การสนับสนุนช่วยเหลือโครงการฯ การเข้าร่วมในห้านการรับบริการจากโครงการฯ และการเข้าร่วมในห้านรวมระหว่างการเข้าร่วมในห้านให้การสนับสนุนช่วยเหลือโครงการกับการเข้าร่วมในห้านการรับบริการจากโครงการฯ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. การเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทในห้านให้การสนับสนุนช่วยเหลือโครงการฯ ปรากฏผลดังนี้

1.1 ปัจจัยห้านสถานภาพส่วนตัว ซึ่งประกอบหัวยตัวแปรอยู่ 10 ตัวแปร ปรากฏว่ามีจำนวน 5 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมในโครงการฯ อย่างมีนัยสำคัญต่อระดับ .05 ลักษณะความสัมพันธ์ที่เป็นไปในทางบวก เรียงตามลำดับ คือ อายุ ($r = .251$) แต่งงาน ($r = .148$) และสถานะในครอบครัวเป็นแม่บ้าน ($r = .121$) ส่วนความสัมพันธ์ที่เป็นไปในทางลบอย่างมีนัยสำคัญต่อระดับ .05 เรียงตามลำดับคือ สมาชิกในครอบครัว ($r = -.196$) และสถานภาพสมรสสโสด ($r = -.178$)

1.2 ปัจจัยห้านเหตุการณ์กิจและสังคม ซึ่งประกอบหัวยตัวแปรอยู่ 27 ตัวแปร แต่มีเพียง 6 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมในโครงการฯ อย่างมีนัยสำคัญต่อระดับ .05 ลักษณะความสัมพันธ์ที่เป็นไปในทางบวก เรียงตามลำดับคือ การเป็นสมาชิกกลุ่มอูกเสือชาวบ้าน ($r = .140$) เป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร ($r = .130$) กรรมการสภากำນล ($r = .122$) และรายได้เฉลี่ย/เดือน ($r = .104$) ส่วนความสัมพันธ์ที่เป็นไปในทางลบอย่างมีนัยสำคัญต่อระดับ .05 เรียงตามลำดับคือ เป็นสมาชิกกลุ่มเยาวชน ($r = -.160$) และการไม่มีคำแนะนำทางสังคมในหมู่บ้าน ($r = -.140$)

1.3 ปัจจัยห้านการติดต่อสื่อสาร ชี้่งประกอบหัวยตัวแปรย่อย 20 ตัวแปร แต่มีเพียง 1 ตัวแปรเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์ กับการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนา หมู่บ้านในเขตชนบทในห้านให้การสนับสนุนช่วยเหลือโครงการ ฯ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ วิธีการสื่อสารระหว่างบุคคลที่ผ่านนักเรียน ($r = -.127$)

1.4 ปัจจัยห้านเหตุผลของบุคคลที่ทำให้เข้าร่วมในโครงการ กศ.พช. ชี้่งประกอบหัวยตัวแปรย่อย 12 ตัวแปร แต่มีเพียง 2 ตัวแปรเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการ เข้าร่วมในโครงการ ฯ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และมีลักษณะความสัมพันธ์เป็นไปใน ทางลง เรียงตามลำดับคือ ความเชื่อว่าโครงการให้บริการความรู้ทางวิชาการที่น่าสนใจ ปรับปรุงชีวิตให้ดีขึ้นได้ ($r = -.124$) และความสามารถของบุคคลที่จะออกแรงงานช่วย เหลือกิจกรรมของโครงการ ฯ ($r = -.102$)

2. การเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทในห้านการ รับนิการจากโครงการ ปรากฏผลดังนี้

2.1 ปัจจัยห้านสถานภาพส่วนตัว ชี้่งประกอบหัวยตัวแปรย่อย 10 ตัวแปร ปรากฏว่ามีจำนวน 5 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมในโครงการ ฯ อย่างมีนัย สำคัญที่ระดับ .05 ลักษณะความสัมพันธ์ที่เป็นไปในทางบวก เรียงตามลำดับคือ เพศ ($r = .155$) และสถานะในครอบครัวเป็นแม่บ้าน ($r = .142$) ส่วนความสัมพันธ์ที่ เป็นไปในทางลบอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เรียงตามลำดับ คือ หัวหน้าครอบครัว ($r = -.180$) ระดับการศึกษา ($r = -.111$) และหย่าร้าง ($r = -.105$)

2.2 ปัจจัยห้านเศรษฐกิจและสังคม ชี้่งประกอบหัวยตัวแปรย่อย 27 ตัวแปร แต่มีเพียง 4 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมในโครงการ ฯ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ลักษณะความสัมพันธ์ที่เป็นไปในทางบวกมี 1 ตัวแปร คือ รายได้เฉลี่ย/เดือน ($r = .106$) ส่วนความสัมพันธ์ที่เป็นไปในทางลบอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เรียงตาม ลำดับคือ อาชีพรองรับจ้างหัวไป ($r = -.136$) เป็นกรรมการศึกษา ($r = -.134$) และอาชีพหลักรับราชการ ($r = -.119$)

2.3 ปัจจัยห้านการติดต่อสื่อสาร ชี้ประกอบหัวยตัวแปรย่อย 20 ตัวแปร ปรากฏว่ามีจำนวน 10 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมในโครงการฯ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ลักษณะความสัมพันธ์ที่เป็นไปในทางบวก มี 1 ตัวแปร คือ การสื่อสารระหว่างบุคคลที่ใช้ผู้ใหญ่บ้าน ($r = .165$) ส่วนความสัมพันธ์ที่เป็นไปในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เรียงตามลำดับ คือ วิธีการสื่อสารที่ใช้ไปสเตรอร์ ($r = -.197$) แผ่นพับ/จุลสาร ($r = -.195$) หนังสือพิมพ์ห้องถิน ($r = -.193$) เสียงความสาย/惚กระยะห่าง ($r = -.192$) ป้ายประกาศ/กำแพงช่าว ($r = -.184$) จุดหมายช่าว ($r = -.182$) นักเรียน ($r = -.163$) การประชุมช่าวบ้าน ($r = -.143$) และหนังสือพิมพ์ผ่านทาง ($r = -.109$)

2.4 ปัจจัยห้านเหตุผลของบุคคลที่ทำให้เข้าร่วมในโครงการ กศ.พช. ชี้ประกอบหัวยตัวแปรย่อย 12 ตัวแปร ปรากฏว่ามีจำนวน 6 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมในโครงการฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ลักษณะความสัมพันธ์ที่เป็นไปในทางบวกมี 2 ตัวแปร เรียงตามลำดับคือ การสัมมนาจากสมาชิกในครอบครัว ($r = .130$) และความเชื่อที่ว่าโครงการฯ ให้บริการความดูดูทางวิชาการที่น่าสนใจมาก ($r = .099$) ส่วนความสัมพันธ์ที่เป็นไปในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เรียงตามลำดับ คือ ความสามารถที่จะออกแรงงานช่วยเหลือกิจกรรมของโครงการ ($r = -.181$) มีโอกาสได้ร่วมวางแผนในการจัดกิจกรรม ($r = -.124$) ความคาดหวังของคนอื่นในการตัดสินใจของบุคคล ($r = -.117$) และความสามารถของบุคคลที่จะบริจาคเงินช่วยเหลือกิจกรรมของโครงการฯ ($r = -.102$)

3. การเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท ในห้านรวมระหว่างการเข้าร่วมในห้านให้การสนับสนุนช่วยเหลือโครงการฯ กับการเข้าร่วมในห้าน การรับบริการจากโครงการฯ ปรากฏผลดังนี้

3.1 ปัจจัยห้านสถานภาพส่วนตัว ชี้ประกอบหัวยตัวแปรย่อย 10 ตัวแปร แค้มเพียร์ 4 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมในโครงการฯ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ลักษณะความสัมพันธ์ที่เป็นไปในทางบวก เรียงตามลำดับคือ เป็นแม่บ้าน ($r = .164$) อายุ ($r = .132$) และสถานภาพสมรสแต่งงาน ($r = .103$) ส่วนความ

สัมพันธ์ที่เป็นไปในทางลบอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 1 ตัวแปร คือ สถานภาพสมรส โสด ($r = -.104$)

3.2 ปัจจัยห้านาเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยของหัวยังตัวแปรอยู่ 27 ตัวแปร แม้มีเพียง 3 ตัวแปรเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมในโครงการฯ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ลักษณะความสัมพันธ์ที่เป็นไปในทางบวก เรียงตามลำดับคือ รายได้เฉลี่ย/เก่อน ($r = .131$) และเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร ($r = .106$) ส่วนความสัมพันธ์ที่เป็นไปในทางลบอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 1 ตัวแปร คือ อาชีพรองรับจ้างหัวไป ($r = -.146$)

3.3 ปัจจัยห้านาการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยของหัวยังตัวแปรอยู่ 20 ตัวแปร แม้มีเพียง 8 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมในโครงการฯ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ลักษณะความสัมพันธ์ที่เป็นไปในทางบวก มีเพียง 1 ตัวแปร คือ การสื่อสารระหว่างบุคคลที่ผ่านไปในบ้าน ($r = .113$) ส่วนความสัมพันธ์ที่เป็นไปในทางลบอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เรียงตามลำดับคือ วิธีการสื่อสารที่ใช้นักเรียน ($r = -.182$) หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ($r = -.166$) ไปสตีเวอร์ ($r = -.160$) แผ่นพับ/จลสาร ($r = -.145$) เสียงตามสาย/หอกระจายข่าว ($r = -.137$) จตุหมาข่าว ($r = -.126$) และป้ายประกาศ/ก้าแพงข่าว ($r = -.103$)

3.4 ปัจจัยห้านาเหตุผลของบุคคลที่ทำให้เข้าร่วมในโครงการ กศ.พช. ปัจจัยของหัวยังตัวแปรอยู่ 12 ตัวแปร มีเพียง 1 ตัวแปรเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทในหัวนรวม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ความสามารถของบุคคลที่จะออกแรงงานช่วยเหลือกิจกรรมของโครงการฯ ($r = -.177$)

ค่อนที่ 3 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้าน ในเขตชนบทของกลุ่มหัวอย่าง

การวิเคราะห์ในตอนที่ 3 นี้ ตัวแปรในปัจจัยหัว 4 หัวที่จะนำมาวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณแบบเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้น ๆ เพื่อหาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมใน

โครงการฯ นี้ จะเลือกตัวแปรที่มีความสัมพันธ์สูงอย่างมั่นยำสำคัญที่ระดับ .05 จากการวิเคราะห์ในตอนที่ 2 น่าวิเคราะห์การทดสอบพหุคุณฯ แต่จะเป็นห้องตัดตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กันสูงออกก่อน เพื่อป้องกันการเกิดมัลติคอลลินีarity (Multicollinearity) คือ ปัญหาตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์ระหว่างกันสูง ซึ่งมีผลทำให้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard error) สูง อันจะส่งผลถึงการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติค่า เอฟ (F-test) ก่อให้เกิดความล่าบากในการอภิปรายความแปรปรวน หรือการกระจายของตัวแปรตาม และการวิเคราะห์ในตอนที่ 3 นี้ จะสรุปผลการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ลักษณะ คือ การเข้าร่วมในห้านให้การสนับสนุนช่วยเหลือโครงการฯ การเข้าร่วมในห้านการรับบริการจากโครงการฯ และการเข้าร่วมในห้านรวม (รวมห้านให้การสนับสนุนช่วยเหลือโครงการฯ และการรับบริการจากโครงการฯ) ดังมีรายละเอียดดังนี้

1. การเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทในห้านให้การสนับสนุนช่วยเหลือโครงการฯ ปรากฏผลดังนี้

1.1 ปัจจัยห้านสถานภาพส่วนตัว ปรากฏว่า ตัวแปรที่ถูกคัดเลือกเข้าในสมการพยายามลดความวนการวิเคราะห์การทดสอบพหุคุณฯ มีจำนวน 1 ตัวแปร คือ อายุ และสามารถอธิบายการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทในห้านให้การสนับสนุนช่วยเหลือโครงการฯ และการรับบริการจากโครงการฯ ให้ร้อยละ 6

1.2 ปัจจัยห้านเศรษฐกิจและสังคม ปรากฏว่าตัวแปรที่ถูกคัดเลือกเข้าในสมการพยายามลดความวนการวิเคราะห์การทดสอบพหุคุณฯ มีจำนวน 4 ตัวแปร คือ เป็นสมาชิกกลุ่มเยาวชน การไม่มีค่าแห่งทางสังคมในหมู่บ้าน รายได้เฉลี่ย/เดือน และ เป็นสมาชิกกลุ่มลูกเสือชาวบ้าน ตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรนี้ สามารถอธิบายการเข้าร่วมในโครงการฯ ให้ร้อยละ 6 ตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดให้แก่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มเยาวชน รองลงมาคือ รายได้เฉลี่ย/เดือนสูงเป็นสมาชิกกลุ่มลูกเสือชาวบ้าน และ มีค่าแห่งทางสังคมในหมู่บ้าน

1.3 ปัจจัยห้านการคิดต่อสื่อสาร ปรากฏว่าตัวแปรที่ถูกคัดเลือกเข้าในสมการพยายามลดความวนการวิเคราะห์การทดสอบพหุคุณฯ มีจำนวน 1 ตัวแปร คือ

การสื่อสารระหว่างบุคคลที่ใช้นักเรียน และสามารถอธิบายการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทในห้านให้การสนับสนุนป่วยเหลือโครงการของกลุ่มตัวอย่าง ให้ร้อยละ 1

1.4 ปัจจัยห้านเหตุผลของบุคคลที่ทำให้เข้าร่วมในโครงการ กท.พช. ปรากฏว่าตัวแปรที่ถูกคัดเลือกเข้าในสมการพยากรณ์ ตามกระบวนการวิเคราะห์การคัดโดยพหุคูณ ฯ มีจำนวน 1 ตัวแปร คือ ความเชื่อ (โครงการให้บริการความรู้ทางวิชาการที่น่าไปปรับปรุงซึ่งคิดให้ขึ้นได้) และสามารถอธิบายการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทในห้านให้การสนับสนุนป่วยเหลือโครงการ ฯ ของกลุ่มตัวอย่าง ให้ร้อยละ 1

2. การเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทในห้านการรับบริการจากโครงการ ฯ ปรากฏผลดังนี้

2.1 ปัจจัยห้านสถานภาพส่วนตัว ปรากฏว่าตัวแปรที่ถูกเลือกเข้าในสมการพยากรณ์ตามกระบวนการวิเคราะห์การคัดโดยพหุคูณ ฯ มีจำนวน 3 ตัวแปร คือ หัวหน้าครอบครัว ระดับการศึกษา และหย่าร้าง ตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปรนี้สามารถร่วมกันอธิบายการเข้าร่วมในโครงการ ฯ ให้ร้อยละ 5 ตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดให้แก่ ไม่เป็นหัวหน้าครอบครัว รองลงมาคือ ระดับการศึกษาค่าและไม่หย่าร้าง ตามลำดับ

2.2 ปัจจัยห้านเศรษฐกิจและสังคม ปรากฏว่าตัวแปรที่ถูกเลือกเข้าในสมการพยากรณ์ตามกระบวนการวิเคราะห์การคัดโดยพหุคูณ ฯ มีจำนวน 4 ตัวแปร คือ อาชีพรองรับจ้างทั่วไป กรรมการศึกษา อาชีพหลักรับราชการ และรายได้เฉลี่ย/เดือน ตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรนี้สามารถร่วมกันอธิบายการเข้าร่วมในโครงการฯ ให้ร้อยละ 8 ตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดให้แก่ อาชีพหลักไม่ใช่วันราชการ รองลงมาคือ อาชีพรองไม่ใช่รับจ้างทั่วไป รายได้เฉลี่ย/เดือนสูงและไม่เป็นกรรมการศึกษา ตามลำดับ

2.3 ปัจจัยห้านการคิดท่อสื่อสาร ปรากฏว่าตัวแปรที่ถูกเลือกเข้าในสมการพยากรณ์ตามกระบวนการวิเคราะห์การคัดโดยพหุคูณ ฯ มีจำนวน 4 ตัวแปร คือ การคิดท่อสื่อสารที่ใช้ไปสเทอร์ ผู้ใหญ่บ้าน เสียงตามสาย/โทรศัพท์เจ้า ฯ และนักเรียน ตัวแปร

ห้ 4 ตัวแปรนี้ สามารถร่วมกันอธิบายการเข้าร่วมในโครงการฯ ให้ร้อยละ 10 ตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดให้แก่ การติดต่อสื่อสารที่ใช้ผู้ใหญ่ป้า รองลงมาคือ การติดต่อสื่อสารที่ไม่ใช้ใบสเกอร์ เสียงความสาย/หลอกกระจายช่าว และนักเรียน ตามลำดับ

2.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลของบุคคลที่ทำให้เข้าร่วมในโครงการ กศ.พช. ปรากฏว่าตัวแปรที่ถูกเลือกเข้าในสมการพยายามลดความระบุกระบวนการวิเคราะห์การตัดสินใจอย่างคุณภาพ มีจำนวน 2 ตัวแปร คือ ความสามารถของบุคคลที่จะออกแรงงานช่วยเหลือกิจกรรมของโครงการ และการสนับสนุนจากสมาชิกในครอบครัว ตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปรนี้ สามารถร่วมกันอธิบายการเข้าร่วมในโครงการฯ ให้ร้อยละ 5 ตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดให้แก่ ความสามารถของบุคคลที่ไม่ออกแรงงานช่วยเหลือกิจกรรมของโครงการ รองลงมาคือการสนับสนุนจากสมาชิกในครอบครัว

3. การเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เยาวชนในเขตชนบทในหัวเรื่องระหว่างการเข้าร่วมในห้านให้การสนับสนุนช่วยเหลือโครงการกับการเข้าร่วมในหัวการรับบริการจากโครงการ ปรากฏผลดังนี้

3.1 ปัจจัยห้านสถานภาพส่วนตัว ปรากฏว่าตัวแปรที่ถูกเลือกเข้าในสมการพยายามลดความระบุกระบวนการวิเคราะห์การตัดสินใจอย่างคุณภาพ มีจำนวน 3 ตัวแปร คือ แม่บ้าน อายุ และหย่าร้าง ตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปรนี้สามารถร่วมกันอธิบายการเข้าร่วมในโครงการฯ ให้ร้อยละ 5 ตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดให้แก่ แม่บ้าน รองลงมาคือ อายุมาก และไม่หย่าร้าง ตามลำดับ

3.2 ปัจจัยห้านเหตุการณ์และสังคม ปรากฏว่าตัวแปรที่ถูกเลือกเข้าในสมการพยายามลดความระบุกระบวนการวิเคราะห์การตัดสินใจอย่างคุณภาพ มีจำนวน 4 ตัวแปร คือ อาชีพรองรับจ้างหัวไน รายได้เฉลี่ย/เดือน อาชีพหลักรับราชการและเป็นสมาชิกกลุ่มเยาวชน ตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรนี้สามารถร่วมกันอธิบายการเข้าร่วมในโครงการฯ ให้ร้อยละ 6 ตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดให้แก่ รายได้เฉลี่ย/เดือนสูง รองลงมาคือ อาชีพรองไม่ใช่รับจ้างหัวไน อาชีพหลักไม่ใช่รับราชการ และไม่เป็นสมาชิกกลุ่มเยาวชน ตามลำดับ

3.3 ปัจจัยห้านการติดต่อสื่อสาร ปรากฏว่าตัวแปรที่ถูกเลือกเข้าในสมการพยายามลดความระบุกระบวนการวิเคราะห์การตัดสินใจอย่างคุณภาพ มีจำนวน 4 ตัวแปร คือ การติดต่อ

สื่อสารที่ใช้นักเรียน หนังสือพิมพ์ห้องดิน สมาชิกในครอบครัว และผู้ใหญ่บ้าน ตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดให้แก่ การติดต่อสื่อสารที่ไม่ใช่นักเรียน รองลงมาคือ การติดต่อสื่อสารที่ไม่ใช่หนังสือพิมพ์ห้องดิน การติดต่อสื่อสารที่ใช้สมาชิกในครอบครัว และผู้ใหญ่บ้าน ตามลำดับ

3.4 ปัจจัยห้านาคุณของบุคคลที่ทำให้เข้าร่วมในโครงการ กศ.พช. ปรากฏว่าตัวแปรที่ถูกเลือกเข้าในสมการพยากรณ์ความตระหนักรู้และการวิเคราะห์การจดจดหมายเหตุ มีจำนวน 1 ตัวแปร คือ ความสามารถของบุคคลที่จะออกแรงงานช่วยเหลือกิจกรรมของโครงการฯ และสามารถอินิยการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชุมชนหินท้านรวมของกลุ่มตัวอย่างให้ร้อยละ 3

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปของประชาชื่นที่เข้าร่วมโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชุมชนหินท้าน

จากการศึกษาลักษณะทั่วไปของประชาชื่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 397 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชุมชนหส่วนมากเป็น

- เพศชาย
- อายุ โดยเฉลี่ยแล้วประมาณ 37 ปี
- ตำแหน่งงานแล้ว และเป็นหัวหน้าครอบครัว
- มีริมฝีที่คินหากิน 20 ไร่ขึ้นไป ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก และอาชีพรับจ้างทั่วไปเป็นอาชีพรอง

ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของกรมการพัฒนาชุมชน (2519 : 60-88) ที่ได้สรุปในรายงานวิจัย โครงการสารภี พานิชชั่วมุ่ง อว. เกือบสารภี จังหวัดเชียงใหม่ว่า บุคคลที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกในโครงการมีลักษณะน่าสนใจ ดังนี้

- อายุสูง
- เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

- สมรสแล้วและเป็นหัวหน้าครอบครัว
- มีพื้นที่อกร่องทำนาหาภินมาก

ในเรื่องที่เกี่ยวกับรายได้เฉลี่ย/เดือนของกลุ่มตัวอย่างส่วนมากพบว่ามีรายได้เฉลี่ย/เดือน ต่ำกว่า 1,000 บาท ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อพิจารณาสภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัดอุบลราชธานี พบร่วมเฉลี่ยรายได้ประชากรตัวหัว 3,906 บาทต่อปี (ประวัติมหาคไทยส่วนภูมิภาคจังหวัดอุบลราชธานี 2527: 5)

ส่วนเรื่องที่เกี่ยวกับการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม และเป็นสมาชิกทางสังคมมากกว่าที่องค์กร ในเรื่องนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวัฒน์ วัฒนาวงศ์ (2526 : 99) ที่กล่าวว่าบุคคลที่เข้าร่วมในกิจกรรมการศึกษาให้ผู้มีจะเป็นสมาชิกมากกว่าหนึ่งองค์กร

2. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในปัจจัยห้านต่าง ๆ กับการเข้าร่วมในโครงการ การศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทของประเทศไทย

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ จากปัจจัยห้านต่าง ๆ กับการเข้าร่วมในโครงการ การศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท ห้านให้ การสนับสนุนช่วยเหลือโครงการฯ ห้านการรับบริการจากโครงการฯ และห้านรวมระหว่างห้านให้การสนับสนุนช่วยเหลือโครงการกับห้านการรับบริการจากโครงการฯ ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม วัดด้วยทางบวกและทางลบ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เหล่านั้น มีดังค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดให้แก่ อายุ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = .251 ส่วนตัวแปร เพศ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด (r = .000) นั้นว่าอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก ซึ่งมิได้หมายความว่าตัวแปรอิสระเหล่านั้นไม่เป็นตัวแปรที่สำคัญทางการศึกษา แต่หมายความเพียงว่า ความแตกต่างของตัวแปรดังกล่าวไม่สามารถอธิบายความแตกต่างของการเข้าร่วมในโครงการ การศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท 3 ห้าน ของประเทศไทยได้ หรืออธิบายให้เพียงเล็กน้อย ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า การเข้าร่วมในโครงการ การศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทของประเทศไทย ยังประกอบด้วยตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความยาวนานของการอาชญากรรมในชุมชน ความรู้ความเชื่อในวัฒนธรรม

ประสงค์ของโครงการฯ สภาพทางเศรษฐกิจของหมู่บ้าน ความสนใจ ความต้องการพัฒนาหมู่บ้าน ภาวะผู้นำของหมู่บ้าน ความสัมพันธ์อันดีกับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโครงการฯ

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทของประชาชん

จากการวิเคราะห์ เพื่อหาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการวิเคราะห์ การทดสอบทางคุณภาพแบบเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้น ๆ ปรากฏว่ามีตัวแปรในปัจจัยด้านต่าง ๆ ให้รับการคัดเลือกเข้าในสมการอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

3.1 การเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท ในห้านให้การสนับสนุนช่วยเหลือโครงการฯ ของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่าตัวแปรจากปัจจัยห้า ห้านที่ได้รับ การคัดเลือกเข้าในสมการอย่างต่อเนื่อง จำนวน 7 ตัวแปร ตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดให้แก่ อายุมาก ส่วนตัวแปรการมีคำแนะนำทางสังคมในหมู่บ้าน มีอิทธิพลน้อยที่สุด

3.2 การเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทในห้าน การรับบริการจากโครงการฯ ของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่าตัวแปรจากปัจจัยห้า ห้านที่ได้รับการคัดเลือกเข้าในสมการอย่างต่อเนื่อง จำนวน 13 ตัวแปร ตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดให้แก่ อาชีพหลักไม่ใช่รัฐการ และการติดต่อสื่อสารที่ใช้ผู้ใหญ่บ้าน ส่วนตัวแปรไม่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลน้อยที่สุด

3.3 การเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท ในห้านรวมระหว่างการเข้าร่วมในห้านให้การสนับสนุนช่วยเหลือโครงการ กับการเข้าร่วมในห้านการรับบริการจากโครงการของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่าตัวแปรจากปัจจัยห้า ห้านที่ได้รับการคัดเลือกเข้าในสมการอย่างต่อเนื่อง จำนวน 12 ตัวแปร ตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุด ให้แก่ รายได้เฉลี่ย/เดือนสูง และการติดต่อสื่อสารที่ไม่ใช้นักเรียน ส่วนตัวแปรการไม่เป็นสมาชิกกลุ่มเยาวชน มีอิทธิพลน้อยที่สุด

รายละเอียดในการอภิปราย มติทั้งค่อไปนี้

อายุ

ผลการวิเคราะห์ ปรากฏว่าตัวแปรอายุ มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมในโครงการ การศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท โดยบุคคลที่เข้าร่วมในโครงการฯ มีอายุโดยเฉลี่ยแล้วประมาณ 37 ปี ($\bar{X} = 37.073$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรมการพัฒนาชุมชน (2519 : 66) ที่พบว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุสูง มีแนวโน้มเข้ามาไม่ส่วนร่วมมากกว่าประชาชนที่มีอายุน้อย และสอดคล้องกับการศึกษาของ อรพินธ์ สิทธิสาร (2515 : 26) เรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับการปฏิบัติการเกษตร ในโรงเรียน มัธยมที่กำแหงแสน พนว่าชาวนาที่อายุสูงมีแนวโน้ม ยอมรับการปรับปรุงการเกษตรมากกว่าชาวนาที่อายุน้อย

จากความทั่งทัณฑ์เห็นได้ว่า อายุหรือวัย เป็นปัจจัยอันหนึ่งที่สัมพันธ์เกี่ยวข้อง กับการยอมรับนวัตกรรมในสังคมไทย ผู้มีอายุที่แนวโน้มที่มีอิทธิพลในการซักจุ่งให้มีการรวมกลุ่มกันขึ้นในลักษณะที่ผู้มีอายุสูงกว่า ทำให้ผู้มีอายุน้อยกว่าไม่กล้าตัดสินใจ และมักมองการตัดสินใจให้กับผู้มีอายุ หรืออายุโสกกว่า (กรมการพัฒนาชุมชน 2519 : 40) ดังนั้น อายุของประชากรกลุ่มตัวอย่าง จึงมีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท

ระดับการศึกษา

จากการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท เช่นกัน เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์พบว่า ตัวแปรระดับการศึกษา กับการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบ และหากพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เป็นลบกพบว่า มีแนวโน้มและกรรมการศึกษา ดังนี้จึงพออนุมานได้ว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาพอสมควร คือจบชั้นประถมศึกษา จะมีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท ทั้งนี้อาจจะเป็น เพราะว่า การศึกษาระดับประถมศึกษา

เป็นการศึกษาเพียงระดับเดียวที่รู้จักให้อ่านย่างทั่วถึง เหตุรำเป็นการศึกษาภาคบังคับที่เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะจัดการศึกษาให้แก่เด็กในวัยเรียนทุกคน จากการศึกษาความเป็นมาและวิวัฒนาการของการประดิษฐ์ไทย พบว่าให้มีการประการศึกษาชั้นปฐมัยต่อประดิษฐ์ไทยเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2464 (สำนักงานคณะกรรมการการประดิษฐ์ไทยแห่งชาติ 2527 : 5) ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายการศึกษาฉบับแรกและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติประดิษฐ์ไทย พุทธศักราช 2523 และผลการวิจัยในครั้งนี้ก่อสอดคล้องกับการศึกษาของ คาฟแมน (Kaufman ช้างลิงในกรรภิกา ชมดี 2524 : 14) ที่กล่าวว่า การศึกษามีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมของประชาชน

สถานะในครอบครัว

สถานะในครอบครัวเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท สถานะในครอบครัวที่มีอิทธิพลสูงสุดคือหัวหน้าครอบครัวรองลงมาให้แก่ แม่บ้าน ซึ่งที่ตรงกับลักษณะโดยทั่วไปของครอบครัวไทยตามที่แนะนำของจรัญ ธรรมอยู่ (2526 : 77) ที่กล่าวว่า ชายเป็นใหญ่กว่าหญิง และเคารพเชื่อฟังกันตามลำดับอาวุโส นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยที่กรมการพัฒนาชุมชนให้ทำการศึกษาไว้ภายหลังจากการดำเนินงานตามโครงการพัฒนากลุ่มสตรี โครงการพัฒนากลุ่มเยาวชน โครงการพัฒนาผู้นำห้องถัน โครงการพัฒนากลุ่มอาชีพ ซึ่งให้ประเมินไว้ในปี พ.ศ. 2514 และปี พ.ศ. 2515 พอจะสรุปได้ว่า รายวาระที่เข้ามาร่วมในกลุ่มมักจะเป็นหัวหน้าครอบครัวเรือนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางหรือค่อนข้างสูง

รายได้เฉลี่ย/เดือน

จากผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า รายได้เฉลี่ย/เดือน มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทเช่นกัน เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่า รายได้เฉลี่ย/เดือน กับการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทมีท่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ไปในทางนก แสดงว่า ประชากรกลุ่มนี้ตัวอย่าง

ที่มีรายได้เฉลี่ย/เดือนสูง จะเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทมากกว่าประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ย/เดือนค่า ซึ่งก่อสือคลังกับการศึกษาของกรรมการพัฒนาชุมชน (2519 : 66) ที่ให้สรุปในรายงานการวิจัยโครงการสารภี ตำบลขัวมุง อําเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ว่าบุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี มีรายได้เฉลี่ย/ปีสูง จะเข้าร่วมในโครงการมากกว่าผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจห้อยกว่า

การเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม

การเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมที่เป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท การเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมที่มีอิทธิพลสูงสุด ได้แก่ การเป็นสมาชิกกลุ่มลูกเลือชาวบ้าน และจากการศึกษาในครั้งนี้ ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทส่วนมาก จะเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมมากกว่าหนึ่งกลุ่ม ซึ่งก่อสือคลังกับงานวิจัยของ สุวรรณ์ วัฒวงศ์ (2526 : 99) ที่กล่าวว่า บุคคลหั้ง Bradley ที่เข้าร่วมในกิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่เมืองจะเป็นสมาชิกมากกว่าหนึ่งองค์กร

การคิดค่อสื่อสาร

การคิดค่อสื่อสารที่เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท เช่นเดียวกัน ซึ่งการคิดค่อสื่อสารที่ใช้ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ วิธีการสื่อสารระหว่างบุคคลและวิธีการสื่อสารมวลชน ผลในการวิเคราะห์การทดสอบที่ทาง ให้หาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดได้แก่ การคิดค่อสื่อสารที่ผ่านผู้ใหญ่บ้าน รองลงมาคือการคิดค่อสื่อสารที่ใช้สมาชิกในครอบครัว ส่วนวิธีการสื่อสารมวลชนนั้น ตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดได้แก่วิธีการที่ไม่ใช้หนังสือพิมพ์ห้องถัง รองลงมาคือไม่ใช้ไปสเตรอร์ และเสียงความสาย/โทรศัพท์จากข้าง外 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจจะเป็น เพราะว่า แหล่งข่าวสารที่ได้รับจากการสื่อสารในระดับบุคคลนั้นเป็นการสื่อสารทั้งสองทาง ยอมส่งผลอย่างฉับพลันในอันที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทั้งในทางที่ศักดิ์และดุติกรรมของผู้รับสาร

(ใจสคราญ นิรัญญาณ์ 2522 : 148) เช่น จากการศึกษาของ ไพบูลย์ เคลื่อแก้ว (Paitoon Kurkaew 1965 : 3) พบว่า ในภาคอีสานชาวบ้านติดต่อกันช่วงช้าๆ จากภายนอกและจากชาวบ้านทั้งกันเอง โดยอาศัยบุคคลที่เป็นแหล่งช่าวสาคัญให้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ครู ข้าราชการ ส่วนใหญ่ในต่างประเทศ จี.ที. คาสติลโล (G. T. Castillo 1972 : 530-531) ให้ทำการศึกษาในประเทศไทยเป็นส่วนว่า แหล่งช่าวสารที่เป็นตัวบุคคลที่มีความสำคัญต่อการยอมรับปฏิบัติ ให้แก่ เจ้าหน้าที่การเกษตร ผู้ตัด แหล่งน้ำ ล้วน โรเจอร์ และชูเมคเกอร์ (Evere H. M. Roger and Flogd Shoemaker ล้างใน รัชนกิจ เศรษฐ 2528 : 291) ว่า ผู้ที่ยอมรับปฏิบัติการก่อน เพื่อนมีความสัมพันธ์กับการสืบสานความรู้ที่เป็นสืบสานมวลชนมาก อย่างไรก็ตาม แม้ว่าในเรื่องของการสืบสานของชาวบ้านจะแตกต่างกันออกใน แต่โครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้าน ในเขตชนบทเป็นโครงการที่ให้สถานศึกษาที่มีอยู่ในชุมชนเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ ทั้งนี้ ลักษณะการติดต่อสื่อสารที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมในโครงการของประชาชัąน จึงมีด้วยประการ แตกต่างกันไปจากการศึกษาของนางท่านที่กล่าวไว้ในตอนทัน

เหตุผลของบุคคลที่ทำให้เข้าร่วมในโครงการฯ

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า เหตุผลของบุคคลที่ทำให้เข้าร่วมในโครงการฯ มีความ สัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท ตาม ทฤษฎีการกระทำทางสังคมของรีเดอร์ (Reeder 1971 : 4) ที่อธิบายถึงเหตุผลในการ กระทำสิ่งให้ของบุคคลว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ มิได้จำกัดอยู่เพียงปัจจัยใดปัจจัยหนึ่ง

จากการวิจัยพบว่า สาเหตุที่สนับสนุนการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อ พัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทของประชาชัานน์ นอกจากสาเหตุสนับสนุนทางท้านสถานภาพส่วนตัว เศรษฐกิจ สังคม และการติดต่อสื่อสารแล้ว ยังมีปัจจัยภายในเช่นมีผลต่อการกระทำของ บุคคลด้วย นั่นคือ ความสามารถ การสนับสนุน และความเชื่อ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นข้อ บุคคลที่สำคัญในตัวบุคคลที่ต้องคำนึงถึง ในการวางแผนการดำเนินงานในโครงการการศึกษา เพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท แม้ว่าอาจมีความแตกต่างกันไปบ้างตามเวลา โอกาส และสถานที่

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยให้น้ำเสนอเป็นสองส่วนหัวยังกันคือ หนึ่ง ข้อเสนอแนะในส่วนที่เกี่ยวกับการเข้าร่วมในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท ซึ่งเป็นข้อสังเกตที่ได้จากการศึกษารังนี้ ส่อง ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาครั้งต่อไปของผู้ที่สนใจ ในประเด็นที่คล้ายคลึงกัน

1. ข้อเสนอแนะสำหรับโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท

1.1 โรงเรียนในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทควรสนับสนุนให้ประชาชนได้เข้าร่วมอย่างแท้จริง กล่าวคือในเรื่องของการติดต่อสื่อสารที่จะทำให้ประชาชนทราบและเข้าใจบทบาทหน้าที่ ตลอดจนความต้องการของโรงเรียนในโครงการฯ ควรจะใช้การติดต่อสื่อสารที่ผ่านสื่อบุคคลที่เป็นผู้นำในชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน ก้านัน เป็นต้น และควรพิจารณาเรื่องของการให้ความรู้ที่ถูกต้องกับชาวบ้าน โดยเฉพาะการให้คะแนนกิจกรรมดูแลป่าไม้ และการอนุรักษ์ธรรมชาติ ตลอดจนการให้ความรู้ทางวิชาชีพ เช่น การปลูกผัก ปลูกผักสมุนไพร เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้ชาวบ้านสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงๆ

1.2 การจัดกิจกรรมและบริการเพื่อประชาชน ควรจัดตามสภาพปัจจุบัน และความต้องการของประชาชน โดยทำการสำรวจชุมชนให้ครอบคลุมเช่นบริการของโครงการฯ และใช้ข้อมูลที่สำรวจให้มาประกอบการพิจารณาจัดกิจกรรม และบริการเพื่อประชาชนให้ทั่วถึงกัน นอกจากนี้ควรร่วมมือประสานงาน สนับสนุนหน่วยงานอื่น เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชน และสนับสนุนให้ชุมชนจัดกิจกรรมจัดการทั้งชุมชนสามารถช่วยคนเองให้ในที่สุด

1.3 ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญต่อการบริหารงานหัวน้ำความล้มเหลว ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน สนับสนุนให้บุคลากรในโรงเรียนสามารถจัดกิจกรรม และบริการแก่ประชาชน สร้างชั้นเชิงและกำลังใจของครู อาจารย์

1.4 หน่วยงานที่รับผิดชอบโรงเรียนในโครงการฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำนักงานคณะกรรมการการประดิษฐ์ศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ควรให้ความสำคัญกับการเตรียมบุคลากรของโรงเรียนในโครงการฯ ให้มีความพร้อม นิเทศและติดตามผลการปฏิบัติงานของโรงเรียนในโครงการอย่างสม่ำเสมอ และเตรียมการสำหรับโรงเรียนในโครงการในระยะยาวห้าม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 กรรมมีการวิจัยต่อไปในเรื่องที่คล้ายคลึงกัน โดยพิจารณาตัวแปรอื่น ๆ ที่น่าจะมีผลต่อการเข้าร่วมในโครงการ เช่น สภาพเพื่อชุมชน ความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมสังคมของโครงการ ความสนใจ ภาวะผู้นำของหมู่บ้าน ความยawnan ของการอาชญากรรมในชุมชน โครงสร้างทางการเมือง วัฒนธรรมว่ามีผลต่อการเข้าร่วมในโครงการการพัฒนาชุมชนคลื่นรือไม้

2.2 ในการทำวิจัย โดยเฉพาะที่ใช้กลุ่มตัวอย่างจากประชาชนในชนบท ไม่ควรให้ชาวบ้านรู้สึกว่า ผู้วิจัยเป็นเพียงผู้ให้หรือไปเอาผลประโยชน์จากชาวบ้านแต่ฝ่ายเดียว เพราะมีงานวิจัยน้อยขึ้นที่ให้ผลประโยชน์กลับไปยังชุมชน เมื่อชาวบ้านจะต้องเสียผลประโยชน์ของตน เช่น เวลาในการประกอบอาชีพ เพื่อเป็นการบรรเทาปัญหานี้ ในการทำวิจัยโดยเฉพาะที่เป็นในรูปกิจกรรมเมินผลของโครงการ หรือการหาช่องสูบความผิดพลาด ปัญหาของโครงการซึ่งอาจเกิดขึ้น เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงวางแผนการค่าเนินงาน จึงควรมีการสรุปผลการวิจัยเป็นรายงานสั้น ๆ ห่วยภาษาและข้อเสนอแนะที่น่านำไปใช้ได้ ส่งกลับไปยังผู้รับผิดชอบโครงการเพื่อให้ชาวบ้านมีภาพเจตที่ดีต่อการวิจัย ซึ่งหากเช้าเป็นกลุ่มเป้าหมาย และเพื่อให้ชาวบ้านรู้สึกว่า การที่คนต้องเสียผลประโยชน์ในทางอย่างใบ้นั้น จกไม่ใช่การสูญเปล่า

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**